

ตอนที่ 1151 บัญชีดำ

หานเซ็นเชื่อว่าข้างในดินแดนใต้ดินต้องมีมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอดอาศัยอยู่หลาย ตัวแน่ และเขาก็เชื่อว่าจะสามารถตาม
ล่าพวกมันได้อย่างง่ายดาย

แต่เมื่อหานเซ็นกลับเข้าไปที่นั่น เขาก็ใช้เวลาหาอยู่หลายวัน
แต่ก็ยังหามอนสเตอร์ชั้นสุดยอดไม่เจอเลยสักตัว

แถมยังไม่มีมอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งอยู่เลยเช่นกัน หานเซ็น
เจอแต่กับ หนูและ จิ้งหรีดระดับสามัญเท่านั้น

"นี่มันอะไรกัน? ทำไมถึงไม่มีมอนสเตอร์ให้เราล่าเลย? หาน
เซ็นขมวดคิ้ว

ควีนสังเกตเห็นบริเวณรอบๆ และพูด "มอนสเตอร์พวกนี้ฉลาด

กว่าที่พวกเราคิด เอาไว้ พวกมันจับตาดูการเคลื่อนไหวของ
พวกเราอยู่ทุกฝีก้าว"

เมื่อมาอยู่ในอาณาจักรใต้ดินแห่งนี้ มันก็เป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้
ที่พวกเขาจะถูก จับตามองอยู่ตลอด แถมยังไม่มีวิธีดี ๆ ที่จะ
ช่วยให้พวกเขาหามอนสเตอร์ที่ ต้องการให้เจออีกด้วย
ตอนนี้มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดได้นำหนานเซินเข้าบัญชีดำของ
พวกมันไปแล้ว ดังนั้นพวกมันจะหลีกเลียงเขาทุกวิถีทาง
หนานเซินคิดว่าการเข้ามาในนี้จะสามารถหาผลึกพลังชีวิต
และวิญญาณอสูรชั้น สุดยอดได้ง่ายๆซะอีก แต่ดูเหมือน
เหตุการณ์จะไม่เป็นไปตามแผนที่เขาวาง
เอาไว้

"เริ่มจะเบื่อไอ้หลุมบ้ำๆนี่ซะแล้วสิ" หนานเซินนั่งลงบนก้อนหิน
ขณะที่พุดออกมา อย่างอารมณ์เสีย
ควีนมองหนานเซิน ขณะที่กำลังสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นในวันนั้น

เธอไม่รู้ว่าทำไม หานเซ็นถึงได้ย้อนกลับไปหรือเขาได้ทำอะไร
ลงไปหลังจากที่เธอออกไปจากที่ นั้น ความจริงที่มอนสเตอร์
ชั้นสุดยอดพวกนี้หลบหนีหานเซ็นทำให้เธอรู้สึก สงสัยขึ้นมา

"ถ้าอย่างนั้นพวกเราก็ไปที่เมืองสปิริตกันเถอะ ยังไงเมือง
สปิริตก็ไม่สามารถวิ่งหนีไปได้หรอก" ด้วยความหงุดหงิด
หานเซ็นตัดสินใจที่จะไปยึดเมืองสปิริตแทน

หลังจากนั้นไดโนเสาร์สีฟ้าก็แบกพวกเขาทั้งคู่มาที่เมือง
สปิริต และที่นั่นพวก เขาก็ได้พบกับหลิววินสุยอีกครั้ง
หลิววินสุยเดินเข้ามาหาพวกเขาก่อนและถาม "ทำไมพวก
นายถึงกลับมาที่นี่ อีก? ถ้าสปิริตเห็นพวกเราเข้า พวกเราก็
จะถูกฆ่ากันหมด!"

"นั่นไม่ใช่ปัญหา ถ้าพวกนายไม่ว่าอะไร พวกเราก็อยากจะ
บุกเข้าไปยึดเมือง แต่ถึงพวกนายจะไม่ต้องการ ฉันทันทีก็ยึด
มันอยู่ดี รีบไปบอกหัวเถียนและคนอื่นๆ ให้หาที่หลบภัยซะ"
หานเซ็นไม่พูดอ้อมค้อมอะไรให้เสียเวลา เพราะเขากำลัง

อารมณ์ไม่ดีเนื่องจากหามอนสเตอร์ชิ้นสุดท้ายอดไม่เจอ

หลิววินฮุยมองห่านเซ็นราวกับเขากำลังมองคนบ้าคนหนึ่ง

"แล้วนายจะทำแบบนั้นได้ยังไงกัน?"

ทุกคนต่างก็รู้ว่าห่านเซ็นบาดเจ็บอยู่ และการที่เขาประกาศว่าจะบุกยึดเมืองๆนี้ ทำให้หลิววินฮุยคิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่า

ขำ

ห่านเซ็นลูบหัวไคโนเสาร์สีฟ้าและพูด "เจ้านี้มีความสามารถ

พอที่จะทำมันได้"

หลิววินฮุยยิ้มแฉ่งๆออกมาและพูด "แม่สัตว์เลี้ยงของนาย

จะแข็งแกร่งยังไง มัน ก็มีอยู่แค่ตัวเดียว ข้างในเมืองนั้นมีมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์อย่างน้อยๆก็ 20 ตัว และนี่ยังไม่

รวมกับสปีริตราชวงศ์ตนอื่นๆอีก"

หลิววินฮุยนั้นจะไม่สนใจเลยถ้าเป็นคนอื่นที่มีแผนจะบุก

โจมตีเมืองที่เปล่า ประโยชน์แบบนี้

แต่ในฐานะผู้เป็นเลิศของกลุ่มสตาร์วี เขาได้รับคำสั่งให้รักษา
ความสัมพันธ์อันดี กับห่านเซ็น นี่คือเหตุผลที่เขาแสดงความ
เป็นห่วงห่านเซ็น

เขาไม่เข้าใจว่าทำไมห่านเซ็นถึงได้เป็นลูกเขยของประธาน
สหพันธ์ ถึงห่านเซ็น

จะสืบสายเลือดของหัวไหย่ง แต่ตระกูลหัวก็ได้เลิกสนใจ
ในตัวห่านเซ็นไป แล้ว ตั้งแต่ที่รู้ว่าร่างกายของเขาได้รับความ
เสียหาย หลิวยวี่นฮุยจึงไม่แน่ใจว่า ทำไมกลุ่มสตาร์วีถึงยัง
ต้องรักษาความสัมพันธ์อันดีกับชายหนุ่มที่ไร้

ความสามารถคนนี้

แต่ยังงั้นคำสั่งก็คือคำสั่ง และเขายังต้องทำตามคำสั่งที่ได้รับ
มา

เขาคิดว่าไดโนเสาร์สีฟ้าตัวนี้เป็นแค่มอนสเตอร์เลือด
ศักดิ์สิทธิ์ธรรมดาๆ และ เมื่อถูกมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์

ข้างในเมืองโจมตี หานเซ็นก็คงไม่ต่างอะไรไป

จากอาหารว่างของพวกมันแน่ๆ

"ฉันรู้อยู่แล้วว่ายังไงพวกมันก็มีอยู่หลายตัว แต่ช่างเถอะ
ตอนนี้รีบไปบอก คนอื่นๆดีกว่า" หานเซ็นไม่คิดที่จะ
อธิบายอะไรมาก

หลิววินฮุยสายหิ้วและวิ่งกลับเข้าเมืองไป เขาไม่ต้องการที่
จะสังเวยคนของเขา ในการต่อสู้ที่เขาเชื่อว่าไร้ประโยชน์
หลิววินฮุยบอกหวิ่เถียนถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งหวิ่เถียนก็พูด
ตอบกลับมาว่า “แม้สัตว์เลื้อยของเขาจะแข็งแกร่ง แต่นั่นก็
เป็นอะไรที่บ้าเกินไป เขาคิดจริงๆหรือ ว่าจะสามารถโค่นล้ม
เมืองนี้ได้ด้วยสัตว์เลื้อยและผู้หญิงอีกคนนะ?!”

“ยังไงพวกเราก็รีบหาสถานที่หลบไปก่อนดีกว่า พวกเราไม่
ควรเข้าไปมีส่วนร่วมกับพวกเขา” หลิววินฮุยพูด
หลิววินฮุยเรียกมนุษย์คนอื่นๆมารวมตัวกัน จากนั้นพวก

เขาก็หาข้ออ้างที่จะ ออกจากเมืองไปสักพักหนึ่ง
หานเซ็นได้บอกเวลาที่จะโจมตีกับพวกเขา หลังจากนั้นหาน
เซ็นก็พาไดโนเสาร์ สีฟ้ามาที่เมือง
แต่ก่อนที่ไดโนเสาร์สีฟ้าจะได้วิ่งเข้าไปโจมตี ครวินก็ได้วิ่งเข้า
ไปก่อนและสังหาร มอนสเตอร์เท่าที่เธอจะทำได้
ในขณะที่เดียวกันทางด้านหลิววินฮุยกี้ได้หนีห่างออก
จากบริเวณเมืองไปให้ ไกลที่สุด
"คุณหลิว คุณคิดว่าเป็นไปได้ไหมที่หานเซ็นจะหายดีแล้ว?" ผู้
เป็นเลศอาวูโสคน หนึ่งถามขึ้นมา
“ผมคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้ กึ่งเทพหรือหมอระดับแนว
หน้าต่างก็พูดเป็น เสียงเดียวกันว่าไม่มีอะไรที่สามารถช่วย
เขาได้ และเขาก็ไม่มีวันที่จะหายกลับมา เป็นปกติ แม้แต่
หลัวไห่เองก็ไม่สามารถช่วยเขาได้” หลิววินฮุยกี้พูด
ในขณะที่พวกเขาพูดคุยกันอยู่นั้น จู่ๆพวกเขาก็รู้สึกว่

สัญญาที่ผูกมัด

พวกเขาเอาไว้ได้ถูกทำลายไป

พวกเขาตกอยู่ในอากาศที่ชื้น แต่พวกเขาก็มีความสุขอย่าง
มาก

ห่อเทียนตะโกนออกมาอย่างมีความสุข "บ้าซัดๆ เป็นไปได้ยัง
งั้น? หานเซ็นบุกเข้ายึดเมืองสำเร็จแล้ว?"

"พวกเรารีบกลับไปดูเถอะ!" หลิวยวี่นฮุยพูด

แม้พวกเขาจะรีบวิ่งกลับมาทันที แต่พวกเขาก็ไม่เห็นอะไร
นอกจากซากของ มอนสเตอร์ที่เกลื่อนกลาดทุกซอกทุกมุม
ซึ่งหานเซ็นกับควินก็กำลังเดินออกมา ในตอนที่พวกเขามา
ถึง

เสื้อผ้าของหานเซ็นนั้นไม่มีร่องรอยอะไรเลย แต่ผู้หญิงข้างๆ
เขาดูเหมือนกับว่า เพิ่งจะลงไปอาบน้ำในทะเลเลือดมาไม่มี
ผิด ดาบของเธอจมไปด้วยเลือดและเศษ เนื้อของมอนสเตอร์

แต่สิ่งที่ทำให้พวกเขาซื้อคิที่สุดก็คือผู้ครองเมืองที่ซื้อเจ้าชาย
แห่งความมืด ตอนนี้กำลังเดินตามหานเซ็นมาราวกับเป็น
ทาสรับใช้คนหนึ่ง

ตอนที่ 1152 วิญญาณอสูรแมงป่องหนาม

หานเซ็นเคลื่อนย้ายเมืองใต้ดินซึ่งตอนนี้เหลือแค่ควีน เป่า
เอ่อและชีโร่เท่านั้นที่ ยังอยู่ในเมือง

ผู้เฒ่าหวงและคนของเขาได้ตัดสินใจที่จะอยู่เมืองแห่งความ
มืดที่หานเซ็นเพิ่งจะ บุกเข้ายึดครอง แน่แน่นอนว่ามันเป็นการ
ตัดสินใจของพวกเขาเอง หานเซ็น ต้องการเคลื่อนที่เมืองใต้
ดินเข้าไปยังส่วนลึกของป่าขวากหนามที่เต็มไปด้วย
อันตราย ซึ่งจะทำให้คนอื่นๆ ไม่มีโอกาสออกไปล่าได้ ด้วย
เหตุนั้นพวกเขาจึง ตัดสินใจอยู่ที่เมืองแห่งใหม่นี้
หานเซ็นได้สั่งให้เจ้าชายแห่งความมืดปกครองเมืองแห่ง
ความมืดตามเดิม เพราะเขาไม่อยากทอดทิ้งเมืองที่เพิ่งจะได้
มาใหม่ไป

และหานเซ็นยังต้องการที่จะแก้แค้นพวกมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอดที่อาศัยอยู่ใน ดินแดนใต้ดินแห่งนั้นด้วย ดังนั้นเขาจึงสั่ง

ให้เจ้าชายแห่งความมืดจับตาသူพวก มันแทนเขา

หานเซ็นได้เคลื่อนที่เมืองไป 2 ครั้ง เพื่อที่พวกเขาจะได้ไปยัง
จุดที่หานเซ็นได้ ยินมาว่ามีแมงป่องเลือดศักดิ์สิทธิ์อาศัยอยู่

แมงป่องตัวนี้แตกต่างไปจากแมงป่องที่หานเซ็นเห็นในดิน
แดนใต้ดิน และดู เหมือนว่ามันจะอาศัยอยู่ตัวเดียว แต่มันก็
มีขนาดใหญ่ยิ่งกว่ารถถัง และเปลือก นอกของมันก็น่ายิ่ง

กว่าแผ่นเหล็ก สำหรับอาหาร ดูเหมือนว่ามันจะชื่นชอบ

เถาวัลย์หนามที่ขึ้นอยู่บริเวณนี้

เมื่อพวกเขาเตรียมตัวที่จะเข้าโจมตีมอนสเตอร์ตัวนี้ ครวินก็ได้
วิ่งบุกเข้าไปก่อน ใคร หานเซ็นเพียงแค่นั่งดูการต่อสู้ของเธอ
เขาสังเกตเห็นว่าเธอได้ลอกเลียน เทคนิคฟิสิกส์ของเขา และ

เมื่อประเมินความแม่นยำของเธอแล้ว หานเซ็นก็ให้

คะแนนเธอราวๆ 8 เต็ม 10

แมงป่องตัวนี้แข็งแรงพอสมควร และมันก็เป็นมอนสเตอร์
เลือดศักดิ์สิทธิ์ที่ปลด ล็อคยืนได้ถึงขั้นที่ 8 ควินเพิ่งจะมาเป็น
ผู้เป็นเลิศได้ไม่นาน แต่เธอก็ปลดล็อค ยืนได้ 4 ขั้นแล้ว แต่ถึง
อย่างนั้นเธอก็คงจะไม่สามารถต่อกรกับมอนสเตอร์ตัวนี้ได้

ถ้าไม่มีวิญญาณอสูรที่ห่านเซ็นมอบให้

แต่นั่นก็ไม่ใช่่วาวิญญาณอสูรพวกนี้จะทำให้การต่อสู้เป็น
เรื่องง่ายแต่อย่างใด ตอนนี้ควินเองก็ยังคงที่นั่งลำบากกับ
การจะต้องต่อสู้กับมอนสเตอร์ตัวนี้ด้วยตัวคนเดียว

ในขณะที่ห่านเซ็นดูการต่อสู้ของเธอนั้น เขาก็พูดออกมา
"กระดูกเหมือนดั่งนกกระเรียน ร่างกายเหมือนดั่งนกนางแอ่น
ปีกขาดไปที่

พื้นดิน"

ห่านเซ็นพูดสิ่งที่เขาได้มาจากตอนที่เรียนรู้เทคนิคฟินิกซ์
ควินไม่มีทางที่จะ เรียนรู้เทคนิคนี้ได้อย่างสมบูรณ์ เพราะเธอ

ไม่เคยเข้าไปในห้องที่ตกแต่งไปด้วย นกนาๆชนิดของ
จักรพรรดิฟินิกซ์ และนอกจากนั้นเธอก็ไม่ได้ฝึกวิชาเซเว่น

ทวิสต์อีกด้วย

แต่ควินก็เป็นคนที่มีพรสวรรค์มากๆ ดังนั้นห่านเซ็นจึงไม่
รังเกียจที่จะใช้เวลา บางส่วนเพื่อฝึกให้เธอพัฒนายิ่งขึ้นกว่า
เดิม เขาคำนวณว่าเธอจะแข็งแกร่งขึ้น อย่างมากในช่วงเวลา

เพียงไม่นาน

เนื่องจากความอดทนและร่างกายขั้นสุดยอดของเธอ ทำให้
ห่านเซ็นปฏิบัติกับควินอย่างเท่าเทียมกัน เขานับถือเธออย่าง
มากและเขาก็ตั้งใจให้เธอเป็นคู่หูของ เขาอย่างจริงจัง ห่าน
เซ็นไม่เคยได้เจอกับคนที่มีร่างกายขั้นสุดยอดมาก่อน แต่
ตอนนี้ก็มีแล้วคนหนึ่ง และเขาก็ชื่นชอบร่างกายขั้นสุดยอด

ของควินอย่างมาก

ร่างกายขั้นสุดยอดของแต่ละคนนั้นจะแตกต่างกันออกไป
ห่านเซ็นสนใจในธาตุ ว่างเปล่าซึ่งเกี่ยวข้องกับมิติพิเศษและ

ธาตุเวลาซึ่งเกี่ยวข้องกับมิติเวลา และนั่นก็คือสิ่งที่ควีนมี
ร่างกายชั้นสุดยอดของควีนมีชื่อว่า กงล้อแห่งมิติ" เมื่อห่าน
เห็นมองดูเธอต่อสู้อย่างนี้ เขาก็สังเกตเห็นความสามารถในการ
วาร์ปและสร้างรอยแยกของมิติขณะที่เธอ

ต่อสู้กับคู่ต่อสู้

พลังแบบนี้เป็นอะไรที่ยากที่จะควบคุม และตอนนี้ที่ควีนพอ
จะใช้ร่างกายชั้นสุด ยอดได้นั้นก็มีแค่การเพิ่มความเร็วให้กับ
ตัวเองเท่านั้น แม้ตอนนี้มันจะดูอ่อนแอ แต่ห่านเชื่อมั่นว่า
เมื่อควีนแข็งแกร่งขึ้นกว่านี้ เธอจะกลายเป็นคนที่ทรงพลัง

มากๆ

ห่านเขินยังไม่รู้ว่าร่างกายชั้นสุดยอดของตัวเองมีธาตุอะไร
กันแน่ และเขาก็คิดว่าไม่ควรเปิดเผยชื่อของร่างกายชั้นสุด
ยอดของตัวเองให้คนอื่นรู้ เพราะอาจจะเกิดผลลัพธ์ที่ไม่ดี

ตามมา

ควีนยังคงต่อสู้กับแมงป่องต่อไป ขณะที่ฟังคำแนะนำของ
ห่านเซ็น ความสามารถของเธอพัฒนาขึ้นในขณะที่ต่อสู้อยู่
หลังจากที่ได้ยินห่านเซ็นก็ ทำให้ควีนรู้สึกได้ถึงศักยภาพที่แท้
จริงของเทคนิคฟินิกซ์ว่ามันมีประโยชน์ถึง ขนาดไหน

ตอนนี้เธอรู้ว่าห่านเซ็นมีพรสวรรค์สูงถึงขนาดนี้ และเธอก็เชื่อ
ว่าวันหนึ่งเขาจะ กลายเป็นสัตว์ประหลาดที่ไม่มีใครต่อกรได้

ควีนไม่รังเกียจอะไรที่จะเรียนรู้วิชาจากห่านเซ็น เพราะสิ่งที่
เธอต้องการมาก ที่สุดก็คือการทำให้ตัวเองแข็งแกร่งยิ่งขึ้นไป

อีก

แต่ควีนก็รู้ว่าห่านเซ็นไม่ใช่คนที่จะบอกวิชาของตัวเองให้กับ
ใครก็ได้ และการที่ ห่านเซ็นสละเวลามาสอนเธอแบบนี้ มันก็

มีความหมายอย่างมากสำหรับเธอ

แต่ห่านเซ็นรู้สึกต่างออกไป เหตุผลที่เขาไม่รังเกียจที่จะสอน
มันให้กับเธอนั้น หลักๆก็เป็นเพราะมันเป็นแค่เทคนิคอย่าง

หนึ่ง และมันก็ยังไม่สมบูรณ์แบบ

เพราะยังไม่ใช่เทคนิคฟิสิกส์ก็ยังคงอยู่ในขั้นตอนการปรับปรุง แต่แน่นอนว่า หานเซ็นดีใจที่มีควีนอยู่ด้วย เขาชื่นชอบ

เธอ ดังนั้นเขาจึงยินดีที่จะสอนมัน ให้กับเธอ

นอกจากนั้นเมื่อมองคนอื่นใช้เทคนิคฟิสิกส์ มันก็ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้กับ เขา และมันยังทำให้เขาได้เห็นจากมุมมอง

มองของบุคคลที่ 3 ดังนั้นเขาสามารถ

สังเกตเทคนิคและหาได้ว่าตรงไหนที่จำเป็นต้องปรับปรุง การสอนมักจะให้มุมมองใหม่ๆกับหานเซ็นเสมอๆ และมันก็ช่วยให้เขามองบาง สิ่งด้วยมุมมองที่ต่างไปจากเดิม

ควีนมาถึงจุดนี้ได้ในเวลาอันสั้น เธอเพิ่มระดับขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเทียบกับคน อื่นๆ แต่ถึงอย่างนั้นหลังจากต่อสู้ไปสัก

พัก หานเซ็นก็เข้าไปช่วยเธอปิดฉาก มอนสเตอร์ตัวนี้

“แมงป่องหนามเลือดศักดิ์สิทธิ์ถูกฆ่า คุณได้รับวิญญาณอสสุร

เมื่อกินเนื้อของ มัน คุณมีโอกาสดำรับ 0-10 วิญญานอสูร
เลือดศักดิ์สิทธิ์"

ห่านชื่นดีใจที่ได้วิญญานอสูร ดังนั้นเขารีบมองดูว่า
วิญญานอสูรที่เขาได้รับ นั่นคือวิญญานอสูรแบบไหน

วิญญานอสูรแมงป่องหนามเลือดศักดิ์สิทธิ์ : วิญญานอสูร
กลีฟ

ห่านชื่นตกใจกับผลลัพธ์ที่ได้ เพราะวิญญานอสูรประเภท
กลีฟนั้นเป็นอะไรที่ ค่อนข้างซับซ้อนและใช้งานยาก

ห่านชื่นลองเรียกมันออกมา และด้านหลังของเขาก็มีรอยสัก
รูปแมงป่องปรากฏ ออกมา

แต่ห่านชื่นไม่ได้รู้สึกว่ามันแข็งแกร่งหรือรวดเร็วขึ้นเลย

"นี่มันเอาไว้มัทำอะไรรกันแน่?" ห่านชื่นไม่สามารถบอกได้ว่า

มันมีจุดประสงค์ เอาไว้ใช้ทำอะไร

ในตอนที่อยู่ในห้องแข่งชั่วคราว 2 เขาเคยได้รับวิญญานอสูร
ประเภทกลีฟมา จากมอนสเตอร์ที่เรียกว่าอีวิลบลัดคอนดอร์
ซึ่งเขาก็ไม่แน่ใจว่ามันเอาไว้มั้ยทำ อะไร และจนถึงวันนี้เขาก็
ยังไม่วิเคราะห์ว่ามันทำอะไรได้

ถ้าวิญญานอสูรดวงนี้เป็นเหมือนกันล่ะก็ หานเซ็นก็ไม่ได้คิดที่
จะวิวัฒนาการมัน

ขณะที่หานเซ็นครุ่นคิดอยู่นั้น แมลงระดับโบราณก็ปรากฏตัว
ออกมาและ พยายามจะกัดเขา หานเซ็นเหยียบมันไปด้วย
ความรำคาญ ซึ่งก็ทำให้เขาต้อง ประหลาดใจ

การโจมตีด้วยการเหยียบลงบนตัวแมลงของหานเซ็นนั้นมีผล
กัดกร่อน และ แมลงตัวนี้ก็ละลายจนกลายเป็นเหลวเหนอะๆ

"กลีฟอันนี้ทำให้เรามีธาตุพิษอย่างนั้นหรอ? หานเซ็นค่อน
ข้างซื่อค ดังนั้นเขาจึง ลองดูอีกครั้ง

ตอนที่ 1153 มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดจอมตะกละ

หลังจากที่ทดสอบอยู่พักใหญ่ หานเซ็นก็ยืนยันได้ว่ากลีฟของวิญญาณแมง ป่องหนามนั้นเสริมให้การโจมตีของเขา มีพิษที่รุนแรง

พิษนี้มีฤทธิ์กัดกร่อนที่รุนแรง แต่มันต้องสัมผัสกับเลือดของอีกฝ่ายก่อนถึงจะ ทำงาน เมื่อที่หานเซ็นสัมผัสกับเลือดของมอนสเตอร์ มันก็จะเดือดเป็นฟอง ขึ้นมาเหมือนกับกรด สิ่งที่เขาต้องทำก็แค่ทำให้ศัตรูมีเลือดไหลออกมา หลังจากนั้นก็สามารส่ง พิษนี้เข้าไปในกระแสเลือดของอีกฝ่ายได้ ถ้าศัตรูของเขามีภูมิต้านทานต่อพิษ ต่ำ มันก็จะตายไปในเวลาเพียงไม่นาน

หานเซ็นหลงรักพลังของกลีฟอันนี้ แต่ถึงอย่างนั้นพลังของ

มันก็ไม่สามารถ เทียบได้กับพลังล่องหนของราชาแมงป่อง
ด้วยพลังที่ต่างกันนี้ หานเซ็นจึงไม่ สามารถบอกได้ว่าจะเกิด
อะไรขึ้นถ้าพวกมันถูกรวมเข้าด้วยกัน

หลังจากที่คิดอยู่สักพัก หานเซ็นก็ตัดสินใจเก็บมันเอาไว้ก่อน
เขาต้องการจะ ดูก่อนว่าสามารถหาวิญญานอสูรที่ดีกว่านี้
ได้ไหม ถ้าไม่มีตัวเลือกที่ดีกว่านี้ เขาก็จะใช้มันกับกลีฟนี่
เมื่อกลับมาที่เมือง หานเซ็นก็สั่งให้ราชินีช่วยปรับตาเคลื่อน
เมืองเล็กเข้าไปในป่า

ขวากหนาม

หานเซ็นพยายามที่จะสอนวิธีการเป่าซุนให้กับเป่าเอ๋อและซี
โร่ เขาใช้เวลาสอน ซีโร่อยู่หลายครั้ง ส่วนเป่าเอ๋อไม่สนใจมัน
เลยสักนิด ครั้งแรกที่หานเซ็นลอง หยิบมันให้เธอดูนั้น เธอก็
ขว้างมันออกไปในทันที โชคดีที่หานเซ็นเร็วพอที่จะ รับมัน
เอาไว้ได้ทัน

เป่าเออนั้นรักพวกสัตว์ต่างๆ ทั้งหมีขาว ราชากระต่าย นกสี
แดงหรือแม้แต่ ไคโนเสาร์สีฟ้าเองก็ตกเป็นเหยื่อของเธอ
“หวังว่าลูกจริงๆของเราจะไม่มีนิสัยแบบนี้ หานเซ็นคิดกับตัว
เอง

ถ้าควีนไม่ได้ออกไปล่า เธอก็จะใช้เวลาไปกับการฝึกฝนวิชา
ไฮเปอร์จิโนอยู่ใน เมือง หานเซ็นเกือบจะเชื่อว่าเธอเป็น
เครื่องจักรที่ไม่จำเป็นต้องหยุดพัก

ถ้าเธอเป็นเครื่องจักรจริงๆ หานเซ็นก็จะไม่แปลกใจเลย
รูปร่างของควีนนั้นยังงดงามและยั่วยวนเหมือนเคย และเมื่อ
เธอออกกำลังกาย หน้าอกของเธอก็จะส่ายไปมา ร่างกาย
ของเธอเป็นอะไรที่สะกดจิตให้หานเซ็น

ต้องมองมัน และมันเป็นสิ่งที่หานเซ็นเชื่อว่ามีเพียงหุ่นยนต์ที่
ถูกออกแบบมาโดย มีจุดประสงค์เพื่อยั่วยวนเท่านั้นถึงจะสา
มารทำได้แบบนี้ได้

แถมใบหน้าของควีนก็ดูเม็นเฉยตลอด 24 ชั่วโมง เธอคงจะ
เป็นหุ่นยนต์ เลือดเย็นไม่ผิดแน่

ซีโร่นั้นดูอ่อนโยนกว่ามากเมื่อเทียบกับกันแล้ว เธอทั้งทำอาหาร
ทำความสะอาด และยังใช้เวลาว่างนวดให้กับหานเซ็นอีก
ข้อเสียอย่างเดียวของเธอก็คือการที่ เธอไม่ค่อยพูด เธอนั้น
เงียบอยู่ตลอดทั้งวัน

ส่วนราชินีชั่วพริบตาก็ยังคงคิดว่าหานเซ็นคือศัตรูของเธอ
ตอนนี้เธอไม่คิดที่จะ พุดคุยกับเขาถ้าไม่จำเป็นจริงๆ

"ดูเหมือนเหรียญนหนจะเป็นผู้หญิงปกติคนเดียวในชีวิตฉัน"
หานเซ็นพูดกับ ตัวเอง

หลังจากที่เคลื่อนเมืองใต้ดินนี้ติดต่อกันมา 5 วัน ในที่สุดเขา
ก็มาถึงจุดที่ราชินี ชั่วพริบตาบอกว่าเห็นมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอด

หานเซ็นลองออกไปตามหาพร้อมกับราชินีชั่วพริบตา ซึ่งมัน
ไม่มีมอนสเตอร์ชั้น สุดยอดอยู่แถวๆนี้ แต่เขาก็เจอกับรังมดที่

ว่างเปล่าหลายรัง

ห่านเข็นน้ำมันได้ 10 กว่ารัง พวกมันถูกค้ำและประชากรรมด
ด้านในก็หายไป

หมด

“มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดคงจะผ่านมาแถวนี้ ดูนี่สิ มดพวกนี้
ถูกกินไปจนหมด

พวกเราเดินต่อไปอีกหน่อยดีกว่า” ห่านเข็นพูด

ในระหว่างทาง ห่านเข็นก็สังเกตเห็นรังมดอีกหลายรัง ซึ่ง
พวกมันก็ถูกค้ำและไว้ ร่องรอยของมดด้านไหน

“เจ้าตัวนี้ตะกละตะกลามน่าดู มันเล่นกินมดทั้งหมดในรัศมี
กว่า 10 ไมล์” ห่าน เข็นพูดขณะที่กำลังสังเกตเห็นรังมดอีกทั้ง

“ข้าไม่คิดว่ามันจะกินแค่รังมด” ราชินีหัวพริบตาพูด

ห่านเข็นหันไป ในช่องว่างระหว่างแถววัลย์หนาม เขาก็สังเกต

เห็นรังผึ้งที่มีขนาด พอปกับตึก 3 ชั้น

ซึ่งมันก็ไร้ร่องรอยของมอนสเตอร์ที่อาศัยอยู่ภายในเช่นกัน

และรังผึ้งนั้นก็ได้รับ ความเสียหายอย่างหนัก

ห่านเซ็นลองสำรวจใกล้ๆ และเขาก็สังเกตเห็นว่าร่องรอย
ความเสียหายที่เกิด ขึ้นกับรังผึ้งนั้นเป็นแบบเดียวกันกับรัง
มด ซึ่งมอนสเตอร์ที่ทำน่าจะเป็นตัว เดียวกัน

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็ได้กลิ่นอะไรบางอย่างหวานๆ เขามอง
เห็นของเหลวอย่าง หนึ่ง ซึ่งก็คือน้ำผึ้ง น้ำผึ้งไหลออกมา
จากรัง แต่อย่างอื่นนอกจากน้ำผึ้งนั้นถูก กินไปทั้งหมด
ห่านเซ็นเดินดูรอบๆ และเขาก็เจอรังผึ้งอีกหลายรังที่มีสภาพ
เหมือนกัน

“เจ้านี้มันตะกละยิ่งกว่าที่ฉันคิดเอาไว้ซะอีก! มันกินทั้งหมด
และผึ้งทุกตัวที่อยู่ใน รังมี 150 ไมล์” ห่านเซ็นขมวดคิ้ว
"บางทีมันอาจกำลังจะให้กำเนิดลูก" ราชินีชั่วพริบตาพูด

แทรกขึ้นมา

ห่านเซ็นพักหน้า เขาคิดว่าเธอน่าจะพูดถูก เขารู้ว่ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอด ที่ตั้งท้องนั้นโดยปกติแล้วจะกินเยอะมาก

"กลับกันก่อนเถอะ พวกเราไม่สามารถเดินไปมาอย่างไรหนทางแบบนี้ พวกเรา ควรกลับไปวางแผนก่อน" ห่านเซ็นพูด
หลังจากนั้นพวกเขาก็เริ่มเดินกลับไป ที่ เมืองไต้ดิน

แต่หลังจากนั้นไม่นาน ห่านเซ็นก็เห็นอะไรบางอย่าง
คลานออกมาจากไต้ดิน มันเป็นตัวนิ่มสีเขียวที่มีความยาว
ประมาณ 2 ฟุต มันออกมาจากพุ่มหญ้าและดู เหมือนว่ามัน
กำลังหาอะไรบางอย่างอยู่

ห่านเซ็นดีใจมาก เพราะถึงแม้มันจะตัวค่อนข้างเล็ก แต่ห่าน
เซ็นก็สามารถ สัมผัสได้ว่ามันเป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอด

จริงๆ

"นั่นคือมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่เธอพูดถึงใช่ไหม?" ห่านเซ็น

ถาม

ราชินีชั่วพริบตาเอียงหัวและพูด "มันก็ดูคล้ายๆกัน แต่มันตัว
เล็กกว่าตัวที่ข้า เห็นมาก"

ห่านเซ็นต้องการที่จะพูดอะไรเพิ่ม แต่ก่อนที่จะได้ทำ มอน
สเตอร์ก็ชุดโพรงหนีไปแล้ว

ห่านเซ็นรู้สึกเสียใจทันทีที่เขาไม่ได้ใช้โอกาสนั้นเข้าไปจัดการ
กับมันซะ ซึ่งการ ที่จะตามมันลงไปใต้ดินนั้นดูจะไม่ใช่ว่า
คิดที่ดีนัก

แต่ทันใดนั้นมอนสเตอร์ก็โผล่กลับขึ้นมาอีกครั้งพร้อมกับของ
บางอย่าง

ตอนที่ 1154 มอนสเตอร์นักสะสม

เมื่อมอนสเตอร์โผล่ขึ้นมาจากหลุมอีกครั้ง มันก็คาบเหรียญ
อันหนึ่งเอาไว้ในปาก ของมัน ทั้งห่านเขินและราชินีตัวพริบตา
ต่างก็ประหลาดใจ

พวกเขาคิดว่ามันน่าจะคาบพวกอาหารขึ้นมามากกว่า หรือ
ไม่ถ้าเป็นพวกยา อย่างใสมก็ยังไม่เข้าใจได้อยู่

แต่มอนสเตอร์ตัวนี้กลับคาบเหรียญขึ้นมา ซึ่งเป็นอะไรที่ทำให้
ให้งงหนัก เพราะใน ก๊อตแซงชั่ววู่นั้นไม่มีพวกเงินตราอยู่ ดัง
นั้นเหรียญเงินแบบนี้จึงไร้ประโยชน์

เหรียญนี้ดูคล้ายๆกับเหรียญที่ใช้ในสมัยโบราณ มีรูปคนอยู่ที่
ด้านหนึ่งของ เหรียญ ส่วนอีกด้านก็มีตัวเลขอยู่ ในกรณีของ

เหรียญอันนี้มีเลข 1 อยู่

ในขณะที่มอนสเตอร์ยังคงคาบเหรียญต่อไปในปากของมัน
นั้น มันก็เริ่มคลานไปที่พุ่มหญ้า หานเงินเรียกราชินีชั่วพริบ
ตา กลับและซ่อนพลังชีวิตของตัวเอง หลังจากนั้นเขาก็เดิน
ตามหลังมันไป

มอนสเตอร์ตัวนี้คลานต่อไปเรื่อยๆ จนกระทั่งไปถึงเนินเขาสูง
หนึ่ง ที่ข้างใต้เนินมี ถ้ำหินอยู่ และมอนสเตอร์ตัวนี้ก็คลาน
เข้าไปในถ้ำนั้น เนินเขาที่มีความสูง

ประมาณ 100 เมตรเท่านั้น แต่มันถูกปกคลุมไปด้วยเถาวัลย์
หนาม ซึ่งทำให้ เป็นเรื่องยากที่คนอื่นจะสังเกตเห็นทางเข้า
ของถ้ำแห่งนี้

หานเซ็นร่อยุ่ข้างนอกสักพัก เพื่อจะดูว่ามันจะกลับออกมา
อีกหรือเปล่า และ มอนสเตอร์ตัวนี้ก็กลับออกมาจริงๆ แต่ใน
ตอนที่มันกลับออกมาอีกครั้งนั้น เหรียญที่มันคาบเอาไว้ก็ได้

หายไปแล้ว

เมื่อเห็นวามอนสเตอร์นั้นเดินกลับไปยังเส้นทางเดิม หานเซ็น

ก็ตัดสินใจที่จะลอง เข้าไปสำรวจในถ้ำนั้น

หานเซ็นสแกนถ้ำแห่งนี้และก็ยืนยันได้ทันทีว่าบริเวณนี้

ปราศจากพลังชีวิต แต่ ระยะเวลาว่าศาสตร์ตงเสวียนของเขาก็

ไม่กว้างพอที่จะสแกนไปถึงทางเข้าของถ้ำ หรือจุดที่อยู่ลึกที่

สุดของถ้ำแห่งนี้ได้

“มอนสเตอร์ที่ตัวเล็กอย่างนั้นอาจจะยังเด็กอยู่ และบางที่พ่อ

แม่ของมันก็อาจจะ อยู่ที่ไหนสักแห่งในถ้ำแห่งนี้?” หานเซ็น

สงสัย

หานเซ็นเรียกอัศวินผู้ไม่รักดีออกมา และพวกเขาทั้งคู่ก็เดิน

ลึกต่อเข้าไปในถ้ำ

หานเซ็นยืนอยู่ด้านหลังของอัศวินผู้ไม่รักดี และพยายาม

สแกนบริเวณรอบๆ อย่างระมัดระวัง สิ่งที่เขาไม่ต้องการก็คือ

การไปเจอกับกลุ่มของมอนสเตอร์ชั้น สุดยอดที่ซ่อนตัวอยู่ใน
ความมืดโดยไม่ได้ตั้งใจ

ถ้ามีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดมากกว่า 2 ตัวอยู่ในถ้ำแห่งนี้
พวกเขาก็จะตกอยู่ในอันตราย

ทั้งคู่เดินลึกเข้าไปในอุโมงค์ต่อไป หานเซ็นต้องการที่จะ
สำรวจที่แห่งนี้ให้ทั่ว ก่อนที่มอนสเตอร์ตัวนั้นจะกลับมา
หลังจากเลี้ยวไปมาหลายรอบ ในที่สุดหานเซ็นก็ถึงจุดที่ลึกที่
สุดของถ้ำแห่งนี้ ตลอดทางนั้นหานเซ็นไม่ได้เจอมอนสเตอร์
ตัวไหนเลย

เมื่อหานเซ็นเข้ามาในหลุมสุดท้าย เขาก็ยิ่ง ถ้ำแห่งนี้มีของ
แปลกๆหลายอย่าง อยู่ข้างใน มันมีอาวุธยุทธโศปกรณ์ที่ฟัง
แล้วกองๆกันอยู่

โลหะบางชิ้นก็ขึ้นสนิมทั้งอัน ทำให้พวกมันดูเหมือนไม้ที่ถูก
เผา

ห่านเซ็นพบว่าเหรียญก่อนหน้านี้ก็อยู่ในกองขยะพวกนี้ด้วย
มันวางอยู่ด้าน บนสุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามันเพิ่งถูกนำมาวาง
เอาไว้เมื่อไม่นานมานี้

"ทำไมมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดถึงได้รวบรวมขยะมามากมาย
ขนาดนี้? บางทีขยะ ในสายตาของคนอื่นอาจจะเป็นสมบัติ
ในสายตาของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดพวก นี้ก็ได้ ห่านเซ็นคิด
เขาหยิบดาบขึ้นสนิมมาจากในกองและคิดกับตัวเอง บางที
ดาบเล่มนี้อาจจะเคย ถูกใช้โดยสปีริตจักรพรรดิที่เคย
ปกครองทุกดินแดนของก๊อตแซงซ์วีเขต 3 มา ก่อน และเมื่อ
เวลาผ่านไป มันก็ถูกส่งต่อมาหลายมือ ทำให้คุณภาพของ
มัน เสื่อมถอยไป และสุดท้ายแล้วมันก็ถูกนำมาอยู่ที่นี้"

"ในที่สุดมันก็ตกมาอยู่ในมือของฉัน มันเป็นของฉันแล้ว... โอ้
ดาบสุดรักของ ฉัน ฉันมาช่วยนายออกไปจากถ้ำแห่งนี้แล้ว
นะ!" ห่านเซ็นกวัดแกว่งดาบไปมา และหลังจากนั้น มันก็

หัก...

ตอนนี้ในมือของห่านเซ็นเหลือแค่ด้ามจับของดาบขึ้นสนิม
เท่านั้น และเขาก็คิด ต่อกไป ฮืม บางที่เราควรจะหยิบอันที่อยู่
ลึกกว่านี้ ขยะด้านบนนั้นอาจจะเป็นขยะ จริงๆ แต่ขยะด้าน
ล่างต้องเป็นของที่มีค่าแน่ๆ และขยะชิ้นนั้นก็คงจะเป็นสมบัติ
ที่ ถูกซ่อนเอาไว้..."

ห่านเซ็นเริ่มทำการคุยกองขยะตรงหน้า และในที่สุดเขาก็ไป
เจอกับชุดเกราะ ทองแดงที่แวววาว เขาพูดกับตัวเอง "โอ้ ชุด
เกราะนี้ดูจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างดี เป็นไปได้ไหมที่มันจะเป็น
สมบัติของจักรพรรดิในสมัยโบราณ?"

ห่านเซ็นโยนขยะอื่นๆที่ปกคลุมชุดเกราะนี้ทิ้งไป หลังจากนั้น
เขาก็พยายามจะ หยิบมันขึ้นมา แต่ก่อนที่เขาจะสามารถ
หยิบมันขึ้นมาได้ แผ่นโลหะบริเวณไหล่ ของมันก็หลุดออก
มา

มันเป็นแค่กองขยะจริงๆ ทุกอย่างที่อยู่ที่นี่ฟังทุกชิ้นเลย เว้น

แต่เหรียญที่ถูกลำ กลับมาในครั้งล่าสุดที่ยังมีสภาพดีอยู่
"แกเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดนะ ไม่ใช่แค่สะสมชยะ" หาน
เซ็นพูดกับตัวเอง ขณะที่ความตื่นเต้นของเขาหายไปจนหมด
หานเซ็นตัดสินใจหยิบเหรียญนั้นขึ้นมา ซึ่งดูเหมือนว่ามันจะ
ทำมาจากโลหะ ดังนั้นหานเซ็นจึงลองบีบมันแรงๆดู และพบ
ว่ามันไม่เกิดร่องรอยอะไรเลย

ด้วยพลังของหานเซ็นในตอนนี เขาสามารถทิ้งรอยนิ้วมือเอา
ไว้บนแผ่นโลหะ ด้วยการบีบเพียงเบาๆเท่านั้น การที่เหรียญ
นี้ไม่เกิดความเสียหายอะไรเลยก็ทำ ให้หานเซ็นประหลาดใจ
ในตอนแรกหานเซ็นเห็นเพียงแค่ว่าด้านหนึ่งมีรูป ใบหน้าอยู่
ส่วนอีกด้านก็มีตัวเลข แต่ตอนนี้หลังจากที่ตรวจสอบมันใกล้
มันก็ ทำให้เขาประหลาดใจ

ด้านหนึ่งของเหรียญมีรูปใบหน้าของผู้หญิงคนหนึ่งสลักเอา
ไว้และมันก็ดู เหมือนกับมีชีวิตจริงๆ และนั่นก็บอกให้หาน
เซ็นรู้ว่ามันจะต้องถูกออกแบบโดย ใครสักคนที่มีชื่อเสียง

อีกด้านมีตัวเลข 1 ซึ่งถูกล้อมไปด้วยสัญลักษณ์ประหลาดๆ

อยู่ แต่ห่านเซ็นไม่ เข้าใจว่ามันหมายความว่ายังไง

แต่ใบหน้าของผู้หญิงบนเหรียญนี้ดูคุ้นๆในสายตาของห่าน

เซ็น

แต่เธอดูไม่เหมือนกับเพื่อนผู้หญิงคนไหนของเขาเลย

หลังจากที่จ้องใบหน้าบนเหรียญและพยายามคิดว่าเป็นรูป

ของใครนั่น จู่ๆเขาก็ หลุดปากออกมา "รู้แล้ว! เป็นใบหน้า

ของเธอนั่นเอง!"